

Guido groeide in geloof

De Confessio Belgica kennen wij als de Nederlandse Geloofsbelijdenis. Guido de Brès is de opsteller hiervan. Hij werd opgevoed in de rooms-katholieke kerk. En het is heel bijzonder te lezen dat hij door persoonlijke bestudering van de Bijbel ertoe is gekomen te breken met de kerk van zijn jeugd. Nog voordat hij 25 jaar was, koos hij de kant van de Reformatie.

Guido moest vluchten naar Engeland en later weer naar Frankrijk. Tijdens zijn reizen heeft hij de voor-
aanstaande mannen van de Reformatie ontmoet. Waarschijnlijk ook Calvijn. Op een gegeven moment is hij terug-
gekeerd naar Doornik in België. Daar werkte hij als predikant. Hij woonde in een armoedig huis. Een klein tuinhuisje bij de stadwallen was zijn studeerkamer.

Studeerkamer: een klein tuinhuisje bij de stadwallen

In dit tuinhuisje heeft hij de Nederlandse Geloofsbelijdenis opgesteld en in de nacht van 1 op 2 november 1561 over de muur van het kasteel in Doornik geworpen. Met een begeleidende brief voor de koning van Spanje. Guido wilde laten zien dat hij zich niet alleen

keerde tegen de rooms-katholieke leer, maar net zo goed tegen de leer van de oproerige dopersen. De rooms-katholieken schoren de gereformeerden en dopersen gemakshalve over één kam. In de ogen van de paus en zijn trawanten waren het allemaal revolutionaire ketters.

Direct hierna moest hij vluchten. De inquisitie nam zijn bibliotheek in beslag. Na allerlei omzwervingen is hij in Valenciennes gevangen genomen. Daar werd hij op 31 mei 1567 aan de galg gehangen. Hij was toen 45 jaar. In blijmoedig geloofsvertrouwen heeft hij zijn belijdenis met de marteldood bezegeld.

Dat Guido de Brès in de twintig jaar na zijn bekering sterk mocht groeien in het geloof, is wel duidelijk uit de brieven die hij heeft geschreven. Twaalf dagen voor zijn dood heeft hij vanuit

de gevangenis een laatste brief aan zijn moeder geschreven die getuigde van de hoop en het geloof waaruit hij leefde.

Mijn lieve moeder, ik bid u, wees goedsmoeds te midden uwer droefheid, en draag deze beproeving, u van God toegezonden, met geduld en met blijdschap, wetende, dat het het welbehagen Gods is, hetwelk men in geen deele mag weerstaan, al ware het ook, dat men hiertoe de macht hadde. Leef het overige uwer dagen in de vreeze Gods, blijf mijner gedachtig, als ook dat ik mijnen God gediend heb tot in den dood.

.....
Ds. L.W. de Graaff is emerituspredikant en woont in Heerde

De tekst van de hele brief is te vinden op www.steunpuntbijbelstudie.nl, evenals meer informatie over de Nederlandse Geloofsbelijdenis en Guido de Brès.